

vže tujca žeti, kjer je nekdanj pošteni Slovenec oral in sejal.

Vse to, dragi moj Polde, so tudi Tebi dobro znana historična fakta, ktera se tajiti ne dajo, iz katerih pa je očitno, kaj je bilo bistvo nemškega pravoverstva in tisučletne klerikalne nemške politike. Vidi se iz tega, kako so Nemci najsvetejšo reč, sveto Kristusovo vero, sto in sto let zlorabili v to, da so nas pod svoj nemški jarem tlačili, imevši le sebe za pravoverce, nas pa za strupene sovražnike sv. vere ali celó za Antikriste, če jim se le nismo slepo pod noge dali.

Ker pa stari nemški klerikalni „glaubenstrogari“ pri vsem tem svojega „pravovernega“ namena pri nas Slovencih po tem potu tako popolnoma doseči niso mogli, kakor pri polabskih Slovanih, ktere so v imenu sv. vere povse zatrli, ker je v teku časa naše niže duhovništvo skoz in skoz rodoljubno postalo in narod svoj energično pogina branilo; ker dandanes tudi naši škofje narodni Slovence biti morajo, ako hočejo v resnici kaj veljave imeti; — ker se je po tem takem nekdanje klerikalno teptalno orodje večidel vže v največo brambo naroda našega spremenilo; — zato so zaradi tega tudi nenasitljivi protivniki, spoznavši, da v imenu sv. vere do svojega cilja več priti ne morejo, svojo taktiko zoper nas popolnoma spremenili. Oni so namreč svojo starodavno, klerikalno politiko — ne brigajoči se za jezo „Volksfreundlerjev“, ki bi jim radi kot iskreni Wichinggjanci še dalje v teptanje Slovanov ž njo služili, — kot obrabljeno, ostarelo in ne več praktično orodje med staro šaro zavrgli ter v teptanje Slovanov čisto nove antiklerikalne, cerkvi in veri sovražne ali pa celó popolnoma brezverske strune napeli, želeči zdaj s pomočjo od Bismarka podpiranega brezverskega liberalizma „klerikalne“ Slovence kot sovražnike napredka, omike in svobode razvpiti, jih od „Pfaffenthum“, od „črnuhov“ in „mračnjakov“, to je, rodoljubnih duhovnikov ločiti, oslabiti, zbegati, s psovanjem cerkve in vere jih za „Fortschritt“ v nenasitljivi luteranski ali brezverski nemški goltanec vneti, ter tako s pomočjo Antikrista doseči, kar dozdej v imenu sv. vere doseči niso mogli. Iz tega namena ti kulturonosci tako nesramno mlatijo po narodnjakih naših, ter jih neprestano za „Pfaffenknechte“, „klerikale, finstere, fortschrittsfeindliche Mächte“ psujejo, sebe pa za apostole prave omike, svobode in napredka izdajajo, kar je vse tako grda in nesramna laž, kakoršna laž je nekdanj njihovo pravoverstvo bilo, kajti gotovo kot „amen“ v očenaši je, da se skriva zdaj za njih brezverskim liberalizmom, kakor nekdanj za njih pravoverstvom in ultraklerikalstvom, ko še na vojsko niso šli brez svojih pravovernih, antislovanskih škofov — samo golo teptanje in zatiranje Slovanov. Ti Slovanožeruhi namreč dobro vedó, kaj je bilo in kaj je še dandanes rodoljubno duhovništvo svojemu slovenskemu ljudstvu; oni to zlasti pri volitvah poskušajo in so dobro prepričani, da ne bodo Slovencev nikdar popolnoma poteptati mogli, dokler bodo ti svoje rodoljubne duhovne poslušali in ubogali; — zatorej: hajdi! udri! po teh „črnih“! — si misli organ „pomalane svinje“ v Ljubljani, in vsak pravi Nemčur — mu v tem pritrjuje, ter po ubogih duhovnikih kot zakletih sovražnikih napredka, omike in svobode udriha tako grdo in nesramno, da se človeku gnjusiti mora, največjemu hudodelniku in tolovaju v ječi pa Bog obvari, da mu bi se kaj žalega storilo. Le čast in veljava duhovščine pri slovanskem ljudstvu, ta jim ne dá miru in pokoja, ta jim je trn v peti, ta se mora na vsaki način izpodkopati in odpraviti, ker se nadejajo potem vse drugo ljudstvo lahko preslepiti in ga na svojo stran spraviti.

(Dal. prih.)

Zastavica za kratek čas.

Iz „Pučk. Pr.“

Nekdo je bil vprašan: koliko let je star, in koliko njegov brat? Na to odgovori: $\frac{5}{12}$ moje starosti iznaša ravno toliko, kolikor $\frac{2}{3}$ starosti brata mojega, a jaz sem 9 let stareji od njega. — Koliko je star vsak od teh dveh bratov?

Naši dopisi.

Iz Trsta 10. sveč. — Okolica Tržaška se je možato mnogo let v bran stavila lahonski sili, al ultralaški magistrat je vse žile napel, da je izvršil svoj namen. Med vsemi seli okolice Tržaške bil je Rojan najmočnejša trdnjava, in tudi ta je zdaj padla, a — hvala Bogu! — le na videz, po nakanah generala-župana Ferluge in njegovega adjutanta učitelja Bonina. Po sleparsko, kar se je še le zdaj zvedelo, sta podpisavala prošnje z imeni okoličanov, kateri se zdaj vprašujejo: „kdo pa je mene in mene vpisal za laško šolo?“ Magistrat se ve da je z veseljem sprejel podpise, ne brigaje se za to, ali so resnični ali ne, samo da so bili, in privolil je 3. talijanski razred. Gosp. Nabergoj, edini boritelj za narodno reč, se je možato ustavljal; al kaj je pomagalo, ker ga noben drug poslanec ni podpiral; gospoda Šklembu in Cegnar ostala sta muteča! — Župan Ferluga! kličem vas v tretjič, da se opravičite očitno — ako Vam je za poštenje mar — recite, da niste ljudi prevarali za podpise? In tudi Vi, učitelj Bonin, povejte: zakaj ste poprej okoličanom se tako sladko lizali za slovensko šolo, ktero polaščevati in narodni omiki odtegovati Vam je zdaj največa sladčica? Žalosten je ta kruhek, da poročila nosite magistratu o tem, kar se po Rojanu godi, al še večí „maestro“ ste v tem, da se hlinite vedno Slovence, čeravno ste zagrizen lahon. Izvedel sem iz zanesljivega vira, da nameravajo okoličani zoper ta Vaš čin lahonstva, ki se je tako skrivé in nemudoma izpeljal, vložiti tožbo c. kr. namestništvu ter zahtevati preiskavo sleparskih podpisov. O tem pa poročam „Novicam“ drugo pot obširneje.

Podlipčan.

Iz Štajerske Ribnice *) 9. sveč. (Poštenjak, Slovenscem v izgled.) Pretekli mesec dne 19. smo pokopali Pavla Držečnika, kmetovalca v Arlici. Kot rokodellec si je rajni toliko prihranil, da si je sprva malo, pozneje pa večje posestvo kupil. Preveliki trud pri rokodelstvu mu je pa tudi bolezen naklonil, za katero je v 60. letu svoje starosti umrl. — Ranjki se je domá brati in za silo tudi pisati brez šole naučil. Bil je iskren narodnjak ter rad prebiral ne le knjige, ampak tudi časnike, ktere si je pod drugim imenom naročeval, pa tudi skrbel, da so jih drugi brali. Pri družbi sv. Mohora je za več udov plačeval. To vse je storil iz blagega namena, da bi ljudi k branju probudil in za našo domovinsko stvar pridobil; njegovo ime pa je skrivno ostalo zaradi ponižnosti njegove. Svojega sina L. je v vseh rečeh, národnost zadevajočih, neprenehoma podpiral, in le z njegovo pomočjo se je dotični mogel v našem zeló nemškutarskem okraji še narodnjaka ohraniti. Vloge je rajni sodnijam slovenske pošiljal. Ko je enkrat pri notarji v Marnbergu zahteval slovensko pobotnico, mu notar odgovori, da ne vé, kaj je pobotnica, in ko mu rajni razloži, da je to „kvitenga“, ga notar zavrne, „da se pri njem samo nemški piše, a tudi, ko bi kdo slovensko pisal, piše si le sam sebi na škodo,

*) Slovenska Ribnica se pravilno povsod Ribnica piše, povsod pa Ribenca izgovarja. Vred.

ker bi sodnija slov. pisma ne sprejela (!).“ On pa pohlevno odvrne, da to ni res, in da njemu treba slovenskega pisma, ker plačnik nemškega ne sprejme. Ko nemškutarski notar R—l plačnikovo ime izve, reče Držečniku, da je vsak norec, ki to zahteva itd.! ter v strašni nemčurski jezi tako nad njim rohní, da kar ves plah od njega beži. — Z velikim trdom si je ranjki nekoliko premoženja pridobil, s katerim je varčno in umno ravnal. Pri banki „Slaviji“ je v podedovanskem oddelku več oseb oskrbel, da se bo 15 do 20 let za-nje vplačevalo. Enemu izmed teh bil je samo krstni kum (boter); za druge, ki so bili samo služabniki kako leto pri njem, je za eno do tri leta pri omenjenem društvu plačal in jih s tem k varčnosti napotil. Nekterim, katerih ni mogel drugače v šparovce spreobrniti, je toliko obljubil iz svojega dodatí, kolikor si bodo sami prihranili. Denar je mnogim v 8 ur oddaljeno Mariborsko hranilnico na svoje stroške pošiljal. — Znal je pa tudi po svoji bistri glavici več rokodelstev v roke vzeti, kar je mu na malem kmetijstvo dosti stroškov prihranilo; tudi vsako žensko delo je sam znal opraviti, ako je bilo treba. — Posebno skrbljiv sadjerejec in živinorejec je bil; do živine je imel posebno usmiljenje, kajti večkrat smo ga slišali reči, da mu je Bog le po ljubi živinici toliko dal, da mu ni treba zdaj več kruha stradati. — Vse to priča, da je rajni res bil mož, kakoršnih se najde le malo — tedaj lep izgled mnogim. Bodi mu večni mir in pokoj, in večna luč naj mu sveti!

Iz Škofje Loke 14. sveč. (Volitev je dovršena!)
Zmaga je naša, gosp. Blaž Mohar zopet izvoljen za župana. Slava mu! Dobil je od 18 volilcev 13 glasov, tedaj samo štirje (razun svojega glasu) ganiso volili. Za svetovalca sta izvoljena 2 narodna, 2 pa liberalna. Gosp. Molinaro, kateri je bil v zadnjih „Novicah“ za dvomljivega imenovan — ker je volil odbornike une stranke — pokazal je danes, da je na naši strani, kar bodi mu v čast omenjeno; volil je namreč župana kakor tudi svetovalce iz našega tabora. Njemu nasproti se pa gosp. Jan. Hafner — kterega smo popolnoma narodnega, to je, domačega misili — ni tako zanesljivega narodnjaka skazal; volil je sicer župana Moharja, svetovalce pa nasprotne. — No, kaj pa g. Triller? Tri dni pred volitvijo občinskega zastopa je v neki krčmi ob mizo tolkel in se ustil: „Wir müssen siegen“. In — res je zmagal; voljen je bil namreč enoglasno (dobil je res en glas) za župana. Stara naša Škofja Loka ni zemlja za nemčurstvo; pri nas še zmiraj velja: „stara vera, stara petica, staro vino“. — Tako je konec volilne burje, in mirno bomo sopet delali pod vodstvom dobro skušenega župana za blagor našega mestica. Gosp. Triller pa bode si samec žvižgal: „Wo ist des Deutschen Vaterland?“

Iz Toplice na Dolenskem. — Pri novi volitvi občinskega zastopa so bili izvoljeni: za župana Jože Menik iz Toplice, — za svetovalce pa: Jan. Vertar iz Podturna, Jože Kulavie iz Dolenje Sušice, Jože Strniša iz Toplice, France Straus iz Toplice, Janez Robida iz Sela, Janez Pršina iz Toplice, Jože Klinc iz Gorenjega Polja in Andrej Šober iz Dolenje Sušice.

Iz Postojne. (Vabila.) Čitalnica naša napravi dne 23. svečana „besedo“ s sledečim programom: 1. Petje: čveterospev „Kavarija“. 2. Petje: čveterospev „Mili kraj“. 3. Tombola. 4. „Suknjo doli“, vesela igra v 1 dejanji. 5. Ples. Vstopnina za ude po 20 kr., za druge po 40 kr. od osebe. Začetek točno ob 7. uri zvečer. Spodobnim maškaram bode vstop dovoljen.

Odbor.

Iz Vrhnike 15. sveč. (Volitev župana) imela bi se bila dovršiti že 11. t. m., toda strahú zbegana in v smrtnih

pojemih rohneča klika nemčurska naredí nam jo iz hudobnih načinov nemogočo! Paša tukajšnjih nemčurjev, glasoviti naš barantač in ob enem okrajni sodnik je tako dolgo duhtal in duhtal, da je izduhtal to-le: ako ni $\frac{3}{4}$ del vseh odbornikov skupaj, zbor postavno voliti ne more župana. Kako hitro so se tega vsi njegovi privrženci poprijeli in okoli te postavne dobrote skoraj po eni nogi plesaje se zbirali, to dobro ve vsakdo, kdor je že videl v zadnjih trenutjih utopljenca, kako rad hlastne po slamnati bilki, če bi se še mogel na-njo nasloniti in skobacati na suho. — Prišlo je k tej volitvi 17 narodnih mož — zanesljivih 15 — manjkali so tedaj samo trije, da zbor ni imel zadostnega števila. Ko to prepriistransko početje naši odborniki v nazočnosti c. k. okrajnega glavarja pl. Schiwizhofen-a v protokol zapisati dadó in iz očividnih naklepov izostale puntarje obsodijo vsacega za 20 gld. globe, prisopiha Čeglarjev Nace v občinsko pisarno radovedno vprašaje: „Kaj vendar volite, če ne morete?!“ Menil je namreč ta gospodek, da kakor je najbrže on s tovarši svojimi vred vaje postavne §§. teptati, da tudi naši bodo kar mahoma volili. Al zmotil se je; slišal je od vseh strani tako debelo osoljene, da kar ni vedel, kje stoji. Rohnelo je vse nad njim, ko lastovice nad ptičarjem; prihajalo mu je vroče tako, da je od njega curljalo, ter odnesel je tako domú pravično odkrite opomine 24letnega županstva v takej obilnosti, da jih bode še pomnil — 3 dni po sodnem dnevu. Dokončani zapisnik podpišejo potem vsi nazoči odborniki, kterega izvrševalni odbor je še v posebni prilogi poslal sl. deželnemu odboru v razsodbo. Jasno kot beli dan se je pokazalo pri tem nepostavnem postopanju, da solidarna zveza nemčurska meri na to: še pririti z vso silo do despotičnega starega županovanja, vkleniti kmete, da bi to „županstvo brez računa“ sopet častili in gojili v kvaru vse srenje; kajti dobro se spominjamo še one dogodbe, pri kterej se je g. Obreza modremu Muleju britko potožil, da nekteri pretiranci zahtevajo z vso silo račun, kako se je ta prevzetno zavzel nad to zahtevo, češ, „kje pa je tisti, da bo za-nj vprašal?“ Pride že čas, gospodje, da bodo domačini vprašali za račun tolikih let, vsaj vedó, da imajo postavno pravico do tega. Občinska stvar je tanka preja; vsaka nitka mora očitno ležati pred vsemi tistimi, katerim so volilci zaupanje skazali in jih volili za gospodarje srenjske. Gospodarstvu samo enega človeka je odkljenkalo, pa tudi za večno gospodarstvu nemčurskemu; Vrhnika ne bode nikdar več domêna Obreza-Mulejeva! Sita je je do grla.

Vodice 12. sveč. K. S. — Presrečno zahvalo izrekam sl. kmetijski družbi v imenu vseh Vodiških farmanov, da nam je poslala v umni lanoreji izurjenega gosp. R. Dolenca, vodje nove vino- in sadjerejske šole v Vipavi. Neutrudljivo nam je razlagal prav po domače, kako ruski lan sejati, obdelovati, goditi in izdelovati, da predivo donaša kmetovalcu oni dobiček, kakor na priliko na Moravskem in drugod. Da niso bile besede brez sadú, kaže to, da se je 22 mernikov takega semena naročilo. Zlo žele stroj za tretji ali trlico od c. k. kmetijske družbe, da bi jo koj domači skusili ponarediti, če se bo dalo; pridno ugibujejo, kam si bodo postavili godivnice. Naša zemlja je za ruski lan res pripravna, kar skušnja potrjuje. Leta 1871. en mernik redko sejanega ruskega semena je dalo 3 mernike semena in 154 funtov prediva, polovico praznjega; leta 1872. tri mernike sejanega semena je dalo 10 mernikov semena in 620 funtov prediva. Lep pridelek, dasiravno je bil lan na rosi goden in z roko trt in mikan. Koliki pridelek bi bil, ko bi se bilo z lanom ravnalo po belgijski najboljši metodi! Prosim tedaj sl. c. k. kmetijsko družbo, toliko skrbno za povzdigo kmetijskega obrtni-

štva v naši deželi, nam res novincem v lanoreji prijateljski svetovalec in podpornik ostati.

Iz Ljubljane. — Za ranjko cesarico Karolino je tudi tukaj v soboto bila slovesna črna maša v stolni cerkvi, katero so peli knezoškof. Po maši sta se deželni odbor in mestno starešinstvo podala k c. k. deželnemu predsedniku, izraziti mu v imenu dežele in glavnega mesta živo sočutje nad zgubo preblage visoke gospé in prositi ga, da naznani to Njegovemu Veličanstvu cesarju.

— (*Iz seje deželnega odbora 14. februarja.*) Po deželnem glavarju vitezu dr. Kalteneggerju na podlagi sklepov deželnega zbora izdelani načrt pogodbe z grofom Lanthierijem zaradi 30letnega prepusta Slapskega posestva za napravo deželne vinske šole je bil soglasno sprejet. — Na odgovor vodstva Ljubljanske hranilnice, da zdaj ne more še pod nikakimi pogoji novega realkinega posloplja odstopiti deželi v lastnino, a da tudi ne more reči, kdaj bode to mogoče, je deželni odbor sklenil, o tej stvari najpred posvetovati se z mestnim magistratom zaradi ogromnih stroškov za šolsko pohištje, katerih 2 tretjini ima dežela, 1 tretjino pa mesto plačati, potem pa vodstvu hranilnice odgovoriti, da — ako bi se kedaj to posloplje za kak drug namen rabilo, se deželi odpoved dá vsaj 4 leta naprej, da jej je potem mogoče, realni drug primeren prostor preskrbeti. — Na pritožbo novega občinskega odbora neke občine, da brez temeljitega vzroka ni prišlo zadostno število odbornikov k volitvi novega župana in svetovalcev, je deželni odbor sklep občinskega odbora potrdil, po katerim imajo izostali odborniki po 20 gold. kazni plačati v občinsko blagajnico, dalje pa tudi vkrenil, da se imajo v drugo vsi občinski odborniki k volitvi županovi sklicati, zraven odbornikov pa tudi njih namestniki, da po potrebi one izostale odbornike nadomestijo; ako bi koga teh ali unih zopet ne bilo k volitvi, bode deželni odbor na podlagi občinske postave naložil po 100 gld. globe. — Službo uradnega deželnega praktikanta je dobil diurnist Josip Paternoster. — Sklep poslednjega deželnega zbora, da se dovozna cesta k kolodvoru Loka-Trata vrsti med konkurenčne ceste, in da se konec Kamniško-Črnske ceste od Kamnika skozi Mekinje, Godiče do konkurenčnega mosta v Stranjah kot konkurenčna cesta opusti, ter da se namesti tega občinska pot na desnem bregu Bistrice od Kamnika mimo cesarske smodnišnice do mosta pri Stranjah med konkurenčne ceste vrsti, zadobil je cesarjevo potrjenje.

— (*Deželni šolski svet*) je v poslednji seji 13 duhovnikom, ki so dobrovoljni sami vzdrževali ljudske šole „za silo“, kjer ni popolnih taciš sol, podelil okoli 600 gold. remuneracije za njihov hvalevredni trud, mnogim revnišim učiteljem pa nekoliko denarne podpore.

— (*Deželna komisija za razstavo Dunajsko*) je včeraj imela občni zbor, v katerem se je med drugim sklenilo pozvati vse, ki so jej naznanili, da pošljejo kaj v razstavo, da to pošljejo zadnji čas do konca prihodnjega meseca.

— (*Za delitev premij za konje na Kranjskem*) je deželna komisija — kakor slišimo — letos nasvetovala 6 štacij: Cerknico (11. septembra), Ribnico (12. sept.), Ljubljano (17. sept.), Mokronog (19. sept.), Kranj (22. sept.), in Radolico (24. sept.).

— (*Politično društvo „Slovenija“*) je 13. dne t. m. imelo sopet občni zbor, kterege se je udeležilo nad 40 udov, med njimi mnogo trgovcev in obrtnikov, ki imajo pravico voliti v trgovski in obrtnijski zbornici. Bile so ta večer na dnevnem redu nove volitve v to zbornico. Predsednik dr. Jan. Bleiweis je pričujočim razložil namen današnjega shoda, namreč posvetovati se o tem, kdo naj se voli na 5 izpraznjenih mest iz vrste

trgovcev, na 6 iz vrste obrtnikov in na 1 iz vrste rudarjev. Rekel je: če se poprimejo naši trgovci (kupci, kramarji) in naši obrtniki (rokodelci in krčmarji) tako živo teh na veliko strani važnih volitev kakor so se jih poprijeli zadnjikrat leta 1869. in nas drugi naši prijatelji na deželi podpirajo tako iskreno kakor zadnjikrat, zmagali bomo zopet tako sijajno kakor pred 3 leti; v dokaz temu je povedal, da leta 1869. je iz vrste kupcev in kramarjev imelo pravico voliti 410; volitve udeležilo se jih je 236, naši so dobili po 168 glasov, nasprotne stranke le po 60—70; iz vrste obrtnikov (rokodelcev, krčmarjev) jih je 11.190 imelo pravico voliti, 3906 se jih je udeležilo volitve, naši so zmagali z 3130 glasovi, nasprotniki so vjeli le kakih 700 glasov. Taka zmaga nam zagotavlja tudi prihodnjo zmago. Dnevi volitve niso še znani, bodo pa gotovo prihodnji mesec, zato je treba, nam že zdaj začeti. — Najpred nasvetuje podpredsednik dr. Costa splošno debato o tej zadevi, potem pa prestanek seje za toliko časa, da se pričujoči pogovorijo med sabo o možeh, ki naj se volijo. — Gosp. Horak poprime besedo in razloži, kaj je storila zbornica, ko so nasprotniki na krmilu bili, in kaj zdaj, ko imajo narodnjaki večino; če bi po natolcevanji „Tagblattovem“ sedanja zbornica nič boljša ne bila memo une, vsaj tega ne morejo nasprotniki tajiti, da je sedanja za unimi 300 gold. dolga poplačala, ki so ga naredili s slabim gospodarstvom. — Po razgovoru so bili potem soglasno nasvetovani iz vrste trgovcev gospodje: Anton Jentel, Jože Kušar, Franc Souvan iz Ljubljane, Andrej Lavrenčič iz Postojne, Matevž Pirc iz Kranja, — iz vrste obrtnikov gospodje: Franc Goršič, Jan. Horak, Gašpar Jemec, *) Mih. Pakič, Jož. Regali iz Ljubljane, Dom. Rizzoli iz Novega mesta, — iz vrste rudarjev: gospod Janez Toman iz Kamne Gorice. — Konečno povdarja gospod dr. Zarnik važnost narodnega predsednika o mnozih zadevah in tudi soglasno je bila sprejeta želja, naj bi zbornica potem si izvolila narodnega moža za predsednika. S trdnim zaupanjem, da bode zmaga zopet naša, se je razšla skupščina ob poli devetih zvečer.

— (*Prošnje zoper direktne volitve*) do presvitlega cesarja se tem obilnejše po Slovenskem podpisujejo, čem več ovire se podpisovanju stavijo, kajti kakor pri nas na Kranjskem, tako tudi na Goriškem, Koroškem in doljnem Štajarskem je vlada prepovedala na javnih krajih podpisavati — prošnjo do cesarja! Na kateri strani je „Pressin“ in „Tagblattov“ fiasko, je tedaj očitno vsacemu.

— (*Prvi ljubljanski led letošnje zime*) so v mestne ledenice iz Kerna začeli voziti v ponedeljek, ko smo že skoro obupali, da ga letos ne bo. Dobro došla pa je ta brezledna zima Ratečanom na Gorenškem, ki so za več tisoč goldinarjev ledú prodali v Ljubljano, Trst itd.

— (*Dvajseta slovenska predstava dram. društva*) v deželnem gledališči bode pustno nedeljo 23. februarja. Predstavljal se bode nova burka „čitalnica pri branjevki“ v enem dejanji, potem pa znana na novo scenirana parodistična opera v 3 dejanjih „Kralj Vondra XXVI.“ S tem se ob enem sklene vrsta šaljivih predstav v tej sezoni, ker se za postni čas pripravlja več resnejših igrokazov za predstavljanje.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Dunaja — Njegovo Veličanstvo je dovolilo ministerstvu, da sme državnemu zboru v obravnavo

*) Namesti gosp. Jemca, po mnozih opraviilih zadržanega, je odbor „Slovenije“ enoglasno sprejel g. J. Novaka.